

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 375
Novembre/Desembre

2024

Les Torres del Paine des del mirador Base Torres, Xile. Foto d'Albert Cortès.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 8 de novembre

Conferència "Romànic i preromànic del Baix Llobregat" per Montserrat Pagès, a la Sala Piquet a les 20 h

— 10 de novembre

Excursió a Sant Ponç de Corbera (Baix Llobregat) amb sortida del Parador a les 8 h

— 16 i 17 de novembre

Excursió de la Secció Jove

— 17 de novembre

Matinal al castell de Sant Jaume (Baix Llobregat), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 24 de novembre

Excursió de la Secció Infantil amb famílies i monitoratge a Montserrat

— 30 de novembre i 1 de desembre

Col·locació del Pessebre de la SEAS al mirador de la Pena (Muntanyes de Prades)

— 13 de desembre

Conferència "Com seria el món sense insectes?" per Narcís Prat, a la Sala Piquet a les 20 h

— 15 de desembre

Excursió al Cogulló de Cal Torre des de Castellfollit del Boix (Bages), amb sortida del Parador a les 8 h

— 15 de desembre

Excursió de la Secció Jove

— 22 de desembre

Matinal als Mollons (Anoia), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 10 de gener de 2025

Conferència "La primera edat del ferro a Catalunya" per David Garcia Rubert, a la Sala Piquet a les 20 h

— 12 de gener

Excursió als Vilars d'Arbeca (Garrigues), amb sortida del Parador a les 7 h

— 18 i 19 de gener

Excursió lúdica de la Secció Jove al refugi de Bassegoda només oberta a la secció

— 19 de gener

Matinal a Vallgorguina (Vallès Oriental), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7 h

— 26 de gener

Excursió de la Secció Infantil amb famílies i monitoratge al Tagamanent (Montseny)

— 25 i 26 de gener

Cap de setmana a la neu al Capcir (Pirineu francès)

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

DESCOBRINT LA PATAGÒNIA

Maria Garcia Bernal

Amb aquest escrit voldria retenir en la memòria el gran viatge que sis membres de la SEAS vam fer a l'Argentina a finals del 2023. Un viatge de vint-i-quatre dies, la major part dels quals van transcórrer per la Patagònia argentina i una petita part de la xilena. Per a no avorrir gaire els lectors excursionistes, passaré de puntetes per les jornades més turístiques i m'estendré una mica més en els dies en què vam fer caminades.

Península de Valdés

Vam iniciar el nostre recorregut a Puerto Madryn, a la província de Chubut. Des d'allà vam fer dues excursions a la península de Valdés, àrea natural protegida i patrimoni de la humanitat. La primera excursió va ser fins a Caleta Valdés, on vam poder admirar imponents elefants marins vigilats molt de prop per una orca a la recerca d'aliment. La segona va ser fins a Punta Tombo, on vam quedar fascinats per les anades i vingudes dels simpàtics pingüins de Magallanes, molt enfeïnats perquè estaven en plena època reproductiva. En els trajectes, molt sovint per carreteres de *ripio*, sense asfaltar, vam tenir el nostre primer contacte amb el paisatge àrid i desolat d'aquesta zona i també amb el persistent vent de l'oest, que ens va acompanyar durant tot el viatge.

El Chaltén

El Chaltén és un petit poble de muntanya situat en una ampla vall glacial dins del parc nacional de Los Glaciares. Vam arribar-hi de nit i amb pluja, motiu pel qual no vam poder

A l'esquerra la Punta Poincenot (3.002 m) i a la dreta el Fitz Roy amagat pels núvols (3.405 m). Foto d'Albert Cortès.

apreciar fins a l'endemà el magnífic paisatge que ens envoltava. Des d'aquest enclavament, vam fer dues excursions que m'agradaria relatar amb més detall. La primera la vam iniciar a uns 17 km del poble per la Senda del Pilar, amb la intenció de fer una travessa passant per la llacuna de Los Tres per gaudir de la vista més propera del Fitz Roy. Malauradament, el mal temps no ens va permetre aconseguir el nostre objectiu completament, ja que estava molt tapat, feia molt fred i de seguida va començar a ploure. Poc després de passar pel mirador de la glacera Piedras Blancas, que era gairebé invisible amagada entre els núvols, va començar a nevar. El bosc de *lengas* (*Nothofagus pumilio*) i *ñires* (*Nothofagus antarctica*) que ens envoltava es va anar cobrint d'un mantell blanc que donava un toc bucòlic al paisatge.

*Glacera Grande des del mirador Maestri.
Foto de Rafel Malaret.*

En arribar al campament Poincenot, la visibilitat continuava sent molt baixa i el camí cap a la llacuna de Los Tres estava cobert de neu. Per tot plegat, vam decidir no fer el tram més exposat i amb més desnivell de la ruta, i vam continuar la travessa cap a El Chaltén passant per la llacuna Capri. El temps va millorar una mica, però el cel continuava molt tapat i no vam poder tenir una vista parcial del Fitz Roy i les agulles més properes fins a la tarda, des dels carrers del poble. Arribats al nostre hotel, vam valorar amb satisfacció les dades de la nostra primera caminada: gairebé 20 km i uns 400 m de desnivell.

En el segon dia vam emprendre la ruta cap a la llacuna Torre per la vall del riu Fitz Roy. El camí remunta la vall i ben aviat vam arribar al mirador de la cascada Margarita, on havíem de tenir una magnífica vista panoràmica del cerro Torre i el Fitz Roy, però els núvols continuaven fent-nos la guitzia. Poc després, al mirador Cerro Torre, les vistes seguien igual: magnífics paisatges de bosc, riu i muntanyes properes, però les agulles de granit tan desitjades seguien sense deixar-se veure. Arribats a la llacuna Torre, vam trobar un munt d'excursionistes que, com nosaltres, buscaven un lloc arrecerat del vent per contemplar

aquest espectacle natural. No en teníem prou i ens vam dirigir a la cresta de la morena per arribar al mirador Maestri, des d'on vam poder veure la glacera Grande de ben a prop. Arribar a aquest mirador no va ser fàcil, ja que el vent se'ns emportava, però les vistes van pagar la pena. Desfent el camí, de nou al mirador, per fi vam tenir la primera visió, gairebé completa, del Fitz Roy i el seu veí el Poincenot. Finalitzada la ruta, vam valorar molt positivament la nostra segona caminada: 26 km i uns 800 m de desnivell.

L'endemà, de tornada cap a El Calafate, vam vorejar els dos grans llacs on desguassen les glaceres del parc nacional Los Glaciars, el Viedma i el Argentino.

El Calafate

El Calafate és una ciutat molt turística amb un llarg carrer comercial on pots trobar de tot. Vam fer una visita al centre administratiu del parc nacional Los Glaciars, on vam trobar un munt d'informació sobre el parc i sobre el senyor Francisco Pascasio Moreno, naturalista i explorador argentí habitualment conegut com a Perito Moreno, que dona nom a la glacera més famosa del món que vam visitar l'endemà. La primera vista de la glacera va ser impactant. Primer ens hi vam acostar a 400 m de la paret navegant pel Brazo Rico, i després caminant per les nombroses passarel·les que ens van permetre contemplar aquest espectacle natural des de diferents punts d'observació. En poca estona vam presenciar dos desprendiments de gel acompanyats d'un so estrepitos i d'onades provocades pels blocs de gel que queien a l'aigua, i que acabaven afegint-se als altres que suraven pel canal dels Témpanos.

Puerto Natales (Xile)

El trajecte a Puerto Natales va ser força llarg: les quatre hores previstes gairebé es van con-

Glacera del Perito Moreno. Foto d'Albert Cortès.

vertir en sis a causa de l'obligat pas per les duanes. Havíem arribat al punt àlgid del nostre viatge i teníem moltes ganes de començar el tresc pel parc nacional Torres del Paine, que havíem reservat amb molta antelació (W Exprés, autoguiat, quatre dies/tres nits).

L'endemà, a quarts de set del matí, l'estació d'autobusos estava plena a vessar d'excursionistes de tot el món carregats amb motxilles buscant el transport que els portaria a l'entrada principal del parc nacional, primer a Laguna Amarga i després al Centre de Benvinguda i al refugi Torre Central. Un cop acabats els tràmits, cap a les deu del matí, ja vam poder començar a caminar cap al mirador Base Torres, el nostre primer objectiu. El camí s'enfila de seguida per la vall del riu Ascencio. Els arbusts dominen la vegetació, i ens criden l'atenció especialment els *notros* (*Embothrium Coccineum*), uns arbres petits amb flors vermelles molt vistoses. Després de passar pel pas de muntanya Los Vientos, que feia honor al seu nom, vam arribar al refugi Chileno, on vam descansar una mica. La ruta continua travessant un extens i màgic bosc de *lengas*.

Després s'arriba a la morrena i comença la pujada final entre grans roques. Des del llac d'aigües blau turquesa, vam gaudir d'una vista meravellosa de les tres torres de granit (Central, Monzino i D'Agostini) i dels turons dels voltants. Una gran roca feia el servei de plató multimèdia per als excursionistes més joves, per fotografiar o filmar el gran moment

i compartir-lo a les xarxes. Vam tornar pel mateix camí, cansats però feliços de caminar per aquell meravellós espai natural. Resum de la ruta del dia: 22 km i uns 900 m de desnivell.

El dia següent, el nostre objectiu era arribar al refugi Grey, a 11 km i amb uns 300 m de desnivell. Per arribar-hi, vam tornar cap a Laguna Amarga per agafar un bus cap a Pudeto i pujar després al catamarà que ens portaria, navegant durant uns 30 minuts pel llac Pehoé, fins al refugi Paine Grande, on vam començar a caminar. Des del catamarà vam gaudir d'unes magnífiques

Los Cuernos del Paine des del llac Pehoé. Foto d'Albert Cortès.

Tot el grup amb la glacera Grey al darrere.
Foto de Maria Garcia.

vistes dels Cuernos del Paine, un grup de turons imponents que recorden les banyes d'un animal gegant. Vam començar la caminada per una vall estreta que ens conduiria a la llacuna Los Patos. Poc després ja vam començar a veure el gran llac Grey, que ja no perdríem de vista fins al refugi. Des del mirador situat al punt més alt de la ruta, vam poder gaudir d'unes vistes magnífiques, ben falcats per tal que el vent no se'ns emportés. Al fons vèiem el camp de gel i la llengua de la glacera Grey, que desembocava al llac amb dos fronts separats pel que semblava una illa. El camí continuava de baixada per un bosc de *lengas* molt frondós fins a arribar al pintoresc i acollidor refugi Grey, on vam passar la nit i vam fer augmentar notablement la mitjana d'edat dels seus hostes.

De bon matí ens vam tornar a posar en marxa per acostar-nos una mica més al davant de la glacera Grey pels famosos ponts penjats. Travessar aquests dos ponts, impres-

sionants per la longitud i per les vistes, va ser una experiència amb un punt d'aventura pel balanceig que provocàvem al nostre pas. Teníem el front de la glacera a tocar: les vistes eren increïbles. Ja de tornada, ens vam acostar al mirador més proper al refugi Grey per gaudir d'una nova perspectiva de la glacera. Ja només ens quedava desfer el camí fins al refugi Paine Grande, on vam passar la nit. Resum de la ruta del tercer dia: 19 km i uns 650 m de desnivell.

El nostre darrer dia al parc de Las Torres del Paine va estar marcat pel mal temps, cosa que no ens va permetre fer la caminada per la vall del Francés que teníem programada. S'ha de dir que ho vam intentar, però al final estàvem tan xops que vam decidir tornar al refugi per eixugar-nos, canviar-nos de roba i esperar el catamarà i el bus de la tarda que ens portaria de tornada a Puerto Natales. Resum del dia: pluja, vent i una mica d'avorriment.

Ushuaia

Vam arribar a Ushuaia, «la ciutat de la fi del món» i la més austral del món segons els argentins, en un vol des d'El Calafate. Aquesta bonica ciutat, capital de la regió argentina

Far Les Éclaireurs, Ushuaia. Foto de Josep Milà.

de Tierra del Fuego, se situa a les costes del canal Beagle i es troba envoltada per les muntanyes nevades del Martial. Una vegada instal·lats, vam fer una visita molt interessant a l'antic presidi, construït pels mateixos presos i origen històric de la ciutat.

En el segon dia d'estada, vam visitar el parc nacional Tierra del Fuego, on vam arribar amb el mític trenet del Fin del Mundo. Vam fer una passejada molt agradable per un bosc de *lengas*, *guindos* i *ñires*, i ens vam acostar a la badia Lapataia a través d'un circuit de passarel·les que ens va permetre gaudir de bonics paisatges de mar i muntanya. El mateix dia, a la tarda, vam navegar pel canal Beagle per acostar-nos a algunes illes habitades per corbs i llops marins, així com a l'illot de l'emblemàtic far amb franques vermelles Les Éclaireurs.

Buenos Aires

No podíem acabar el viatge sense fer parada a la capital argentina, després de deixar enrere el vent i el fred de la Patagònia. En la nostra estada a Buenos Aires vam fer una excursió al proper delta del Tigre, dins del delta del riu Paranà i molt a prop de la seva desembocadura al riu de la Plata. A bord d'un catamarà vam navegar entre les seves illes per contemplar l'exuberant vegetació i unes pintoresques cases suportades per pilars sobre l'aigua.

Vam dedicar tot un dia a fer una visita turística privada per conèixer Buenos Aires acompanyats per un guia porteny que ens va portar pels llocs més emblemàtics de la ciutat i ens va fer un curs intensiu de la seva història i de la seva cultura.

Puerto Iguazú

Els dos darrers dies abans de la tornada els vam passar a Puerto Iguazú per visitar les

Cascades d'Iguazú. Foto d'Albert Cortès.

seves famoses cascades, una de les set meravelles naturals del món i patrimoni de la humanitat. Vam visitar les cascades argentines caminant primer per les passarel·les, a tocar dels salts d'aigua, i navegant després pel riu per acostar-nos a la caiguda del salt més alt, la Garganta del Diablo. L'endemà vam creuar la frontera per veure les cascades brasileres, on vam gaudir de les millors vistes panoràmiques de la part argentina. Realment va pagar la pena allargar el nostre viatge per conèixer aquesta meravella natural i posar punt final a la nostra estada a l'Argentina.

Per acabar...

Es podria fer un altre escrit per parlar d'altres vivències més quotidianes del nostre viatge: preparatius previs, aeroports, desplaçaments, allotjaments, gastronomia, clima, passejades urbanes, canvis de moneda, ensurts, oblits, sorpreses, curiositats, anècdotes divertides... Un munt de vivències que ocuparien més d'un Butlletí! Però això seria una altra història.

Els viatgers: Albert Cortès, Antoni Malaret, Rafel Malaret, Josep Milà, Anna Simó i la que escriu, Maria Garcia.

CONCURS FOTOGRÀFIC SEAS 2024

Felip Linares Garcia. Vocal de la Junta de la SEAS per al Concurs fotogràfic

Finalment han estat 29 els participants al Concurs fotogràfic de la SEAS del 2024 i 86 les fotografies presentades. Objectiu acomplert amb èxit segons els organitzadors, atenent al fet que l'edició d'enguany presentava una reforma substancial de les bases que havia mantingut el concurs gairebé sense canvis des del seu inici, i d'això ja fa més de vint-i-cinc anys.

El motiu de la reforma: revertir la tendència manifesta i sostinguda a la baixa en la participació que havia arribat al seu mínim en l'edició del 2023 quan tan sols es van inscriure 11 participants!

Val a dir, que per arribar a "cantar victòria", hem hagut de transitar el camí al que ens vàrem veure abocats al tancar l'edició del 2023, un cop convençuts que, si no volíem que el concurs desaparegués per desinterès, estàvem obligats a reformar-lo.

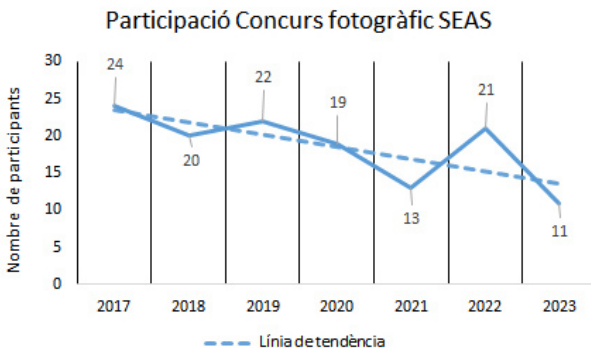
Intuíem que el concurs, tal com el coneixíem, havia de canviar moltes coses i a la reunió de la junta de l'octubre vam decidir crear un

grup format per membres de la junta i socis, intentant que estiguessin representats punts de vista i inquietuds diverses. El formava Leonci Canals, Jordi Gironès, Conxita Cañas, Albert Cortés, Martí Bailac i jo mateix. L'encàrrec era, per suposat, cercar una proposta factible per relançar el concurs i prendre la decisió com a màxim a la reunió de junta del mes de maig en el sentit de mantenir o no el format vigent per l'edició de 2024.

De fet érem uns quants que teníem clar que calia abandonar la presentació de les fotos impreses perquè consideràvem que desincentivava la participació. L'alternativa, és clar, era demanar-les en format digital però intuïem dificultats per fer les inscripcions i gestionar el possible munt de fotos i d'informació annexa que se'ns podria arribar a presentar, la visualització per part del jurat oficial i del jurat popular i com repercutiria en l'exposició que volíem mantenir, massa dubtes.

Per esvair-los, va ser decisiva la reunió que vam mantenir a finals de març amb el Víctor

Murillo i la Carmen González, de l'Agrupació fotogràfica de Sant Just, en la que, en donar-nos a conèixer l'entrellat dels concursos que s'organitzen en el món de la fotografia ens van proporcionar la informació suficient per plantejar una nova proposta. En essència es tractava que el jurat, en la seva tasca d'escollir les fotos premiades, establís una classificació de totes les fotos presenta-

des. Imprimiríem per exposar les vint-i-cinc amb millor puntuació que serien les que es sotmetrien al jurat popular la nit del sopar de motxilla.

Amb tot, ens quedava un escull important i per alguns inabastable, que no obstant, no li va semblar tal al Martí Bailac. Per no entrar en tecnicismes diríem que s'havia de resoldre com es feia la inscripció amb la singularitat que es podien presentar tres fotos per participant i a partir d'aquí com fèiem visibles les fotos al jurat i s'organitzava tota la informació associada als efectes de puntuació i impressió de les fotos seleccionades. Ell va acceptar el repte i va esbrinar una solució. Durant el mes de maig ja va tenir les primeres propostes de formularis d'inscripció i arxius que recollien tota la informació pel tractament posterior per jurat, exposicions, visió pel web de la SEAS, etc. i el juny ja ho tenia tot a punt (o gairebé).

Ho veiem clar per formular unes noves bases del concurs que vam aprovar a la reunió de la junta a primers de juny i el mateix mes vàrem convocar els socis a participar al Concurs Fotogràfic de la SEAS del 2024. Col·lateralment també milloraríem la qualitat de l'exposició perquè utilitzaríem els nous marcs que adquiriríem per a l'exposició dels 25 anys de Concursos Fotogràfics que s'inaugurava a primers de juliol.

Ho teníem tot previst, què havíem de fer a partir del tancament de les inscripcions, un jurat competent i un protocol de puntuació, un sistema d'informació per blocs: control de les inscripcions, informació de les fotografies, dels autors, de les valoracions dels membres del jurat, de les fotos seleccionades per l'exposició, teníem qui ens faria la impressió de les fotos i com les informariem i finalment els nous marcs esperant a la sala Piquet amb les fotos guanyadores dels vint-i-cinc concursos fets fins al moment.

Estàvem delerosos de comprovar si augmentava la participació, ara era molt més fàcil. Esperàvem rebre fotos, força fotos, i demostrar que degut al gran nombre, tenia sentit seleccionar-ne només vint-i-cinc. El termini de tancament de les inscripcions era el dijous 5 de setembre. Ara tan sols restava esperar.

Juliol i agost vam estar tots distrets però una setmana abans del tancament tan sols hi havia 9 inscrits! He de reconèixer que confiàvem que allò canviaria però el cert és que els últims dies vam estar molt pendents de les inscripcions. Diumenge 1 de setembre teníem 16 inscrits i el dilluns 17 ja eren 22. A partir d'aquell moment va ser un degoteig diari. Tan sols era qüestió de veure fins on arribàvem.

Quan vaig obrir l'arxiu d'inscripcions la nit del dijous em vaig dir: Prova superada!

Exposició a la sala Piquet de les 25 millors fotografies del Concurs Fotogràfic de la SEAS del 2024.

SOPAR DE MOTXILLA I CONCURS FOTOGRÀFIC 2024

*Primer premi: «Immensitat blanca»,
de Maria Concellon*

Segon premi: «Blau», de Martí Bailac

En el Concurs fotogràfic de la SEAS 2024, hi van participar 29 concursants amb un total de 86 fotografies. El jurat va estar format per Cristina Moreno, Victòria Gil, Conxita Cañas, Carmen González i Jordi Gironès, i, prèvia deliberació feta el 6 de setembre de 2024, es van atorgar els següents premis:

- Primer premi: «Immensitat blanca», de Maria Concellón
- Segon premi: «Blau», de Martí Bailac
- Millor fotografia en excursions de la SEAS: «Indisinerter», de Xavier Bardají

En el Sopar de Motxilla, celebrat el 14 de setembre al Pati del Roure, hi van assistir 54 companys, donant el tret de sortida a les activitats previstes per a la nova temporada 2024-2025, i com cada any, es va elegir la millor fotografia per votació popular, resultant guanyadora «Cova privilegiada» de Maria Cortès.

També es feu l'acte d'agraïment als socis que han fet 50 anys: Josefina Villanueva, Isaias Bravo i Francesc Riera i als socis que n'han fet 25: Antoni Serrallonga, Isabel Mohedano, Romi Porredon, Domingo Padró, Albert Macià i Maria Cònsul.

Premi a la millor foto en excursions SEAS: «Indisinerter», de Xavier Bardají

Premi a la millor foto per votació popular: «Cova privilegiada», de Maria Cortès

UN FUTUR MÉS ESPERANÇADOR PER A LA SEAS

Jordi Gironès Vilardebò

Durant una sèrie d'assemblees, com a tema recurrent, des de la Junta de la SEAS es manifestava a tots els socis la inquietud per la manca d'una regeneració de la Secció amb la necessitat de l'entrada de gent més jove. I és que la piràmide d'edats que es mostrava a cada reunió era prou indicativa, amb una concentració de socis a les barres de major edat mentre que a les de menys edat gairebé no hi havia ningú.

Secció Jove: de contactes a realitat

Els primers senyals que alguna cosa podia canviar ens vingueren l'any 2016 quan l'Agrupació Escolta Martin Luther King inicià uns contactes amb l'Ateneu per analitzar les possibilitats de disposar d'un local dins de l'entitat en què l'existència del Pati del Roure hi jugava un paper molt important pel seu interès. La vinguda de joves escoltes no va ser, però aquest tema va propiciar els nos-

tres primers contactes amb els escoltes, que després continuaren l'any 2019 amb motiu de la celebració del seu 50è aniversari, amb una possible col·laboració nostra. Després no vam deixar de mantenir contacte per si en un futur proper l'acostament anés més enllà fins al punt d'entrar a formar part de la SEAS. Els oferíem disponibilitat del local i d'ús del material, mapes, guies i ordinador. El nostre desig era lògicament la seva vinguda.

I aquesta es va materialitzar el juny de 2021 quan uns quants escoltes —que ja havien de deixar l'agrupament per l'edat— es van presentar a la Junta mostrant el seu interès per formar una Secció Jove dins de la SEAS. No cal dir que els vam rebre amb els braços oberts! Un mes després es formava aquesta secció i al setembre iniciaven l'activitat amb una primera sortida dirigida a noies i nois de 18 a 35 anys. Havia arrancat el

Secció Jove. Foto de l'arxiu de la SEAS.

Secció Infantil. Foto de l'arxiu de la SEAS.

grup i, el més important per a la SEAS, alguns dels seus membres passaven a formar part de la pròpia Junta amb voluntat de continuïtat i participació, la qual no s'ha estrocat.

A l'assemblea de 2022 teníem la satisfacció de poder presentar la Secció Jove com una realitat que prometia una continuïtat del tot necessària per al futur de la SEAS. Actualment ja són 12 els socis i la mitjana de participació a les excursions és de 9 assistents.

Secció Infantil: l'entusiasme del Marc engrescant moltes famílies

La necessitat d'aconseguir crear una Secció Infantil es va iniciar el setembre de 2013 amb 13 famílies i 48 participants amb l'activitat "Excursions en família", però la iniciativa va anar perdent força fins que el 2015 va deixar de fer-se havent topat amb el problema de la necessitat d'estar federats dels participants.

El mes de febrer de 2021, uns mesos abans de la creació de la Secció Jove, el Marc Carbonell ens feia saber a la Junta que hi havia entre 10 i 13 famílies amb nens petits interessades en fer excursions conjuntes des de la SEAS. En aquells moments la proposta no es va materialitzar a causa de la pandèmia de la Covid-19.

Va transcórrer el temps i el Marc va seguir treballant el tema amb aquells pares fins aconseguir que al setembre de 2022 es fes la primera excursió a Collserola. L'any 2023 ha estat l'any de la

consolidació en què s'ha aconseguit un molt important compromís dels pares fent-se socis protectors de la SEAS i traient-se la llicència federativa anualment. Actualment tenim 43 socis infantils i 30 pares, i a les sortides mensuals hi ha una mitjana de 45 participants entre nens i pares.

Gent jove: les bases del futur

Com heu vist, l'any 2021 va començar a canviar la fesomia de la SEAS amb l'entrada de gent jove que no solament ens ha millorat la piràmide d'edats sinó que posa els fonaments perquè es pugui anar materialitzant el necessari canvi generacional que s'ha d'esdevenir durant els propers anys, fet del tot imprescindible per garantir la continuïtat de la SEAS.

Cal fer tot el possible perquè aquesta transició sigui efectiva mitjançant la col·laboració positiva entre uns i altres, els de tota la vida i els nouvinguts. Som-hi doncs!

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS D'AGOST I SETEMBRE DE 2024

Secció Jove

30/08 a 01/09/2024 - Estada al Pirineu Aragonès fent el cim del Mont Perdut amb 11 participants.

Sopar de motxilla

14/09/2024 - Durant el Sopar de motxilla, al qual van assistir 54 companys, es va fer la presentació de les activitats programades per a la temporada 2024/2025, l'acte d'agraïment als socis que han fet 50 anys: Josefina Villanueva, Isaias Bravo i Francesc Riera; i als que n'han fet 25: Antoni Serrallonga, Isabel Mohedano, Romi Porredon, Domingo Padró, Albert Macià i Maria Cònsul. També es va fer el lliurament de premis del concurs de fotografia que, amb 29 participants i 86 fotografies, van ser: Primer premi: «Immensitat blanca», de Maria Concellón; Segon premi: «Blau», de Martí Bailac; Millor fotografia en excursions de la SEAS: «Indisinerent», de Xavier Bardají i millor fotografia per votació popular «Cova privilegiada» de Maria Cortès. Durant el sopar es va fer un reconeixement a la tasca feta per Marc Carbonell a la Mitja Desvern i a la creació de la Secció Infantil, i un de pòstum a la memòria d'Antoni Simó.

Secció Infantil

14-15/09/2024 - Acampada a Pardines i ascensió al cim del Taga (Ripollès) amb una assistència de 43 entre nens/nenes i pares.

Exposició del concurs fotogràfic de la SEAS

14-29/09/2024 - Exposició de les 25 millors fotografies presentades al Concurs fotogràfic a la Sala Piquet.

Excursió al Bastiments i Camprodon (Ripollès)

29/09/2024 - Excursió llarga circular als pics de Bastiments i de la Dona des de Vallter, d'11 km i +923 i -868 m de desnivells, i la curta circular des de Camprodon al cim de Sant Antoni i església del Remei de Creixenturri d'11 km i +497 i -518 m, amb 40 participants.

Pessebre fet pel nostre soci Joan Gómez

BONES
FESTES

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 2 de setembre de 2024

Altes: cap

Baixes: cap

— La Junta de l'Ateneu farà una trobada el dissabte 7 de setembre per a retirar els mals endreços que s'han acumulat en el temps a l'edifici. La SEAS hi col·laborarà amb 7 membres de la Junta. De passada llençarem els plafons de 30x40 amb vidres, corresponents als anteriors concursos fotogràfics, si bé abans posarem un correu als socis per si a algú hi està interessat.

— La Secció Infantil ens informa que ja tenen el calendari sencer de tota la temporada 2024-2025 i es preveuen noves altes de pares i nens.

— La Secció Jove va fer el Mont Perdut amb dues nits amb molta pluja, i ens confirmen que alguns membres de la secció faran la cursa Matagalls-Montserrat del dia 14 d'aquest mes.

— Les perspectives de participació pel Concurs Fotogràfic, ara en format digital, són bones i es decideix acabar de fer més propaganda a les xarxes socials.

— Es decideix seguir participant mensualment a Ràdio Desvern.

— Es decideix agrair a l'Ajuntament el servei que ens ha donat durant els darrers anys en permetre que la nostra web estigués ubicada al servidor santjust.org. El Jordi contactarà amb l'Hèctor, encarregat del tema a l'Ajuntament, per posar-se d'acord per a poder disposar d'un temps sense eliminar la informació del servidor i la Romi contactarà amb l'alcalde per a donar-li les gràcies.

Reunió del 14 d'octubre de 2024

Altes: Pol Burgués Reixach (1318), Kai Burgués Reixach (1419), Sara Reixach Masegu (1320), Víctor Burgués Palmés (1321), Maria Floriach Cisa (1322)

Baixes: Teresa Roca (713), Miguel Angel Robles (1295), Cristina Conesa (1294)

— El 30 de novembre es farà l'Assemblea General de la FEEC a Roses (Alt Empordà), i de l'1 al 4 de maig tindrà lloc a Alp (Cerdanya) el Congrés Excursionista de Catalunya.

— La decisió de l'empresa TGO de no garantir-nos el servei d'autocars per a les excursions del cicle ha fet que s'hagi hagut de trobar una altra empresa i finalment ho farà Nizatour. Els costos d'autocar han estat augmentats per part de totes les empreses i això fa que haguem d'apujar en dos euros el preu de l'autocar que queda així: 22 pels socis i 25 pels no socis.

— Es decideix afegir un càrrec addicional al cost de les llicències temporals per la feina administrativa que comporta la seva tramitació, i s'acorda que sigui d'1€. Passant a ser actualment de 5,70 a 6,70€ per un dia.

— Enguany ha estat atorgat al nostre soci honorífic Jordi Corominas el piolet d'or pel seu currículum alpinista. S'acorda de comunicar-ho fent un correu als socis.

— El soci Joan Gómez ens ha fet desinteressadament dues caixes molt ben fetes a fi de poder guardar els marcs nous que utilitzem per a exposicions de fotos.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 91. No. 375

Taula de redacció — Leonci Canals, Maria Garcia, Jordi Gironès
Ramon Prat, Teresa Reverter i Agustí Revilla

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — [B...] gràfic

ÍNDEX

Portada — Torres del Paine

02 — Calendari

03 — Descobrint la Patagònia, per Maria Garcia

08 — Concurs fotogràfic SEAS 2024, per Felip Linares

10 — Sopar de motxilla i concurs fotogràfic 2024

12 — Un futur més esperançador per a la SEAS, per Jordi Gironès

14 — Activitats de la SEAS dels mesos agost i setembre de 2024

15 — Informació de la SEAS

Excursió del 29/09/2024, panoràmica des del Bastiments, a l'esquerra el coll de la Marrana i el Gra de Fajol, a la dreta la vall del riu Freser. Foto de Teresa Reverter.

Butlletí de la SEAS

Núm.375 Novembre/Desembre